



Верховний  
Суд

ОГЛЯД  
судової практики  
Касаційного адміністративного суду  
у складі Верховного Суду  
щодо захисту інвесторів  
у податкових спорах

Рішення, внесені до ЄДРСР,  
за період із 2019 року до травня 2024 року

## ЗМІСТ

<b>1. Оподаткування інвестиційного прибутку</b>	<b>3</b>
1.1. Про умовне звільнення від оподаткування товарів, які було розмитнено як внесок іноземного інвестора до статутного капіталу підприємства з іноземними інвестиціями	3
1.2. Про розповсюдження видавничої продукції, створення і діяльність видавництв з іноземними інвестиціями в статутному фонді	3
1.3. Про оподаткування прибутку іноземних юридичних осіб під час виплати дивідендів на користь нерезидента	4
1.4. Про визначення в бухгалтерському обліку негативних курсових різниць і нарахування процентів згідно з договорами позики	5
1.5. Про проведення документальних перевірок під час дії «ковідного» мораторію	5
1.6. Про повернення надміру сплаченої суми податку	6
<b>2. Захист підприємств з іноземними інвестиціями</b>	<b>7</b>
2.1. Про визнання узгодженим зобов'язання зі сплати штрафних (фінансових) санкцій з податку на прибуток підприємств, створених за участю іноземних інвесторів	7
2.2. Про право на судове оскарження рішення контрольного органу вищого рівня щодо результатів розгляду повторної скарги	7
2.3. Про право на судове оскарження бездіяльності контрольного органу	8
2.4. Про звільнення платника від відповідальності за несвоєчасну реєстрацію податкової накладної	8
2.5. Про спосіб перевірки наявності неоприбуткованих нафтопродуктів	9
2.6. Про оцінку реальності господарських операцій	10
2.7. Про оподаткування операцій з постачання продукції за заниженою ставкою податку на додану вартість	11

## 1. Оподаткування інвестиційного прибутку

1.1. Про умовне звільнення від оподаткування товарів, які було розмитнено як внесок іноземного інвестора до статутного капіталу підприємства з іноземними інвестиціями

Позовні вимоги Товариства з обмеженою відповідальністю «Технокап УА» були аргументовані тим, що викладені в акті перевірки висновки контрольного органу, на підставі якого були прийняті оскаржувані податкові повідомлення-рішення, є необґрунтованими, а платник був звільнений від сплати ввізного мита, оскільки було дотримано всі необхідні умови під час ввезення товарів іноземними інвесторами.

Верховний Суд виснував, що оскільки платник зареєстрував обладнання як іноземну інвестицію та не відчужував такий товар протягом трьох років з часу його зарахування на баланс підприємства (що не спростовано жодними належними та достатніми доказами), то контрольний орган діяв всупереч та не відповідно до вимог чинного податкового законодавства.

Негативні наслідки для платника, який скористався особливим режимом оподаткування, визначеним статтею 287 Митного кодексу України, наступають не лише у випадку відчуження таких товарів раніше трьох років з часу зарахування їх на баланс (у такому випадку ввізне мито підлягає сплаті на загальних підставах), а й коли платник скористався вказаною пільгою безпідставно (у разі ввезення товару, задекларованого як іноземна інвестиція, але без її державної реєстрації). Положення Митного кодексу України не закріплюють звільнення від державної реєстрації внеску іноземного інвестора до статутного капіталу підприємства з іноземними інвестиціями в порядку, встановленому чинною на час виникнення спірних правовідносин постановою Кабінету Міністрів України від 06 березня 2013 року № 139 «Про затвердження Порядку державної реєстрації (перереєстрації) іноземних інвестицій та її анулювання».

Детальніше з текстом постанови КАС ВС від 24 листопада 2020 року у справі № 813/16/16 можна ознайомитися за посиланням <https://reyestr.court.gov.ua/Review/93053214>

1.2. Про розповсюдження видавничої продукції, створення і діяльність видавництв з іноземними інвестиціями в статутному фонді

На підставі висновків акта перевірки контрольний орган виніс податкові повідомлення-рішення про визначення грошового зобов'язання з податку на прибуток підприємств за участю іноземних інвесторів та з податку на додану вартість, а також про зменшення суми від'ємного значення об'єкта оподаткування

податком на прибуток. Не погоджуючись із цими висновками, фірма «Європейська школа кореспондентської освіти» звернулася до суду.

Верховний Суд роз'яснив, що свідоцтво про внесення суб'єкта видавничої справи до державного реєстру видавців, виготівників і розповсюджувачів видавничої справи надає суб'єкту господарської діяльності право здійснювати видавничу діяльність, виготовлення та розповсюдження видавничої продукції. З 17 травня 2013 року відсутня заборона на розповсюдження видавничої продукції, а з 02 листопада 2014 року – на створення і діяльність видавництв, у статутному фонді яких понад 30 відсотків іноземних інвестицій.

Правові наслідки у вигляді виникнення права на відображення сум податкового кредиту з податку на додану вартість наступають лише в разі реального (фактичного) вчинення господарських операцій з придбання товарів / робіт / послуг (з метою їхнього використання у своїй господарській діяльності), що пов'язані з рухом активів, зміною зобов'язань чи власного капіталу платника, а також відповідають економічному змісту, відображеному в укладених платником договорах, що підтверджують належним чином оформлені первинні документи.

Детальніше з текстом постанови КАС ВС від 14 вересня 2021 року у справі № 820/11305/15 можна ознайомитися за посиланням <https://reyestr.court.gov.ua/Review/99627200>

### 1.3. Про оподаткування прибутку іноземних юридичних осіб під час виплати дивідендів на користь нерезидента

Позовні вимоги Товариства з обмеженою відповідальністю «Імені Юрія Гагаріна» були обґрунтовані тим, що на підставі чинних міжнародних договорів платник правомірно сплатив податок на прибуток іноземних юридичних осіб згідно зі ставкою 5 відсотків від виплачуваних дивідендів на користь нерезидента «Company Kintas Limited» з Кіпру. Позивач уважав, що придбання частки у статутному капіталі є інвестуванням в придбання акцій чи інших прав компанії.

Правовий висновок Верховного Суду за результатами розгляду зазначеної справи полягає в тому, що для застосування платником пониженої ставки податку на прибуток іноземних підприємств у розмірі 5 відсотків від сум виплачених дивідендів, визначеної підпунктом «а» пункту 2 статті 10 Конвенції між Урядом України і Урядом Республіки Кіпр про уникнення подвійного оподаткування та запобігання податковим ухиленням стосовно податків на доходи від 08 грудня 2012 року, необхідним є дотримання сукупності двох умов. Фактичний власник дивідендів – компанія, яка не є товариством, має: 1) володіти безпосередньо принаймні 20 відсотками капіталу компанії, що сплачує дивіденди; 2) інвестувати в придбання акцій чи інших прав компанії в еквіваленті не менше 100 000 євро. У розумінні зазначеної норми

інвестуванням вважається, зокрема, придбання корпоративних прав підприємства в обмін на кошти чи майно в еквіваленті не менше ніж 100 000 євро. На можливість застосування вказаної норми не впливає те, чи був збільшений на зазначену суму статутний капітал підприємства, корпоративні права якого були придбані.

Детальніше з текстом постанови КАС ВС від 20 березня 2023 року у справі № 340/3834/21 можна ознайомитися за посиланням <https://reyestr.court.gov.ua/Review/109661909>

## 1.4. Про визначення в бухгалтерському обліку негативних курсових різниць і нарахування процентів згідно з договорами позики

Позовні вимоги Товариства з обмеженою відповідальністю «Реді Гармент Технолоджи Україна» були обґрунтовані помилковістю висновків контрольного органу, зафіксованих в акті перевірки, щодо порушення порядку оподаткування податком на прибуток, оскільки під час проведення перевірки було надано всі необхідні й належні первинні документи, які не були взяті до уваги.

Верховний Суд зауважив, якщо збільшення статутного капіталу платника через внески у формі майнових вимог не призвело до виникнення доходу (зокрема, у виді позитивних курсових різниць), то така операція жодним чином не вплинула на об'єкт оподаткування податком на прибуток. Оскільки в цій справі боржник і кредитор поєдналися в одній особі, тобто зобов'язання з погашення дебіторської та кредиторської заборгованостей за спірними контрактами припинились у негрошовий спосіб.

У бухгалтерському обліку курсові різниці, які виникають внаслідок перерахунку зобов'язань засновників суб'єкта господарювання під час формування статутного капіталу, не можуть бути визнані доходом. Їхня вартість відображається у складі додаткового капіталу.

Детальніше з текстом постанови КАС ВС від 18 серпня 2023 року у справі № 806/836/16 можна ознайомитися за посиланням <https://reyestr.court.gov.ua/Review/112904345>

## 1.5. Про проведення документальних перевірок під час дії «ковідного» мораторію

Позовні вимоги Товариства з обмеженою відповідальністю «Пфаннер Бар» були обґрунтовані тим, що контрольний орган не мав права проводити документальну перевірку, оскільки згідно з пунктом 52-2 підрозділу 10 розділу XX «Перехідні положення» Податкового кодексу України було встановлено мораторій на проведення документальних та фактичних перевірок на період з 18 березня 2020 року по останній календарний день місяця (включно), у якому завершується дія карантину.

Колегія суддів не знайшла підстав для відступу від усталеної позиції Верховного Суду щодо наслідків неправомірного проведення документальних перевірок на підставі підпункту 52-2 підрозділу 10

розділу XX «Перехідні положення» Податкового кодексу України. Верховний Суд підтвердив, що Кабінет Міністрів України на момент видання наказу не ухвалював рішення про завершення дії карантину з метою запобігання поширенню на території України коронавірусної хвороби (COVID-19), а отже, діяв мораторій на проведення документальних перевірок платників. Податковий орган, попри прийняття постанови Кабінету Міністрів України від 03 лютого 2021 року № 89 «Про скорочення строку дії обмеження в частині дії мораторію на проведення деяких видів перевірок», не був наділений повноваженнями здійснювати проведення документальної перевірки з дотриманням вимог пункту 77.4 статті 77 Податкового кодексу України.

Детальніше з текстом постанови КАС ВС від 18 січня 2024 року у справі № 120/7017/22 можна ознайомитися за посиланням <https://reyestr.court.gov.ua/Review/116396870>

### 1.6. Про повернення надміру сплаченої суми податку

Контрольний орган повідомив Дочірнє підприємство «Тетра Пак», що у зв'язку з розпочатою процедурою ліквідації платника перерахування коштів шляхом повернення на розрахунковий рахунок доцільно розглянути після закінчення ліквідаційних процедур. Уважаючи протиправною бездіяльність податкового органу щодо неподання до Головного управління Державної казначейської служби України у м. Києві висновку про повернення надміру сплаченого до Державного бюджету України податку на прибуток, платник звернувся з позовом до суду.

Правова позиція Верховного Суду полягає в тому, що законодавство закріплює право платника на повернення надміру сплачених сум податкових зобов'язань та порядок реалізації такого права шляхом звернення з відповідною заявою до контрольного органу. Зазначеному праву платника кореспондує обов'язок податкового органу скласти та подати до органів казначейства висновок про повернення заявнику відповідної суми переплати. Обов'язковою передумовою повернення платнику надміру сплачених коштів є одночасна наявність таких обставин: 1) відсутність у такого платника податкового боргу; 2) подання платником заяви про повернення коштів протягом 1095 днів від дня виникнення переплати; 3) відповідність поданої заяви вимогам пункту 43.4 статті 43 Податкового кодексу України.

У цьому випадку наявні достатні підстави для повернення платнику надмірно сплаченої суми коштів, облікованої за ним як переплата, з податку на прибуток, оскільки відсутність бюджетного ресурсу та проведення ліквідаційних процедур не може бути підставою для відмови платнику в поверненні надміру сплаченої суми податку за умови дотримання встановлених законом правових підстав.

Детальніше з текстом постанови КАС ВС від 23 травня 2024 року у справі № 640/14999/19 можна ознайомитися за посиланням <https://reyestr.court.gov.ua/Review/119227910>

## 2. Захист підприємств з іноземними інвестиціями

### 2.1. Про визнання узгодженим зобов'язання зі сплати штрафних (фінансових) санкцій з податку на прибуток підприємств, створених за участю іноземних інвесторів

Товариство з обмеженою відповідальністю з іноземними інвестиціями «Трансінвестсервіс» оскаржило до адміністративного суду податкові повідомлення-рішення в частині визначення податкового зобов'язання зі сплати податку на прибуток підприємств, створених за участю іноземних інвесторів, а також застосування штрафної (фінансової) санкції.

Верховний Суд указав, що вважається відкликаним податкове повідомлення-рішення, сума податкового зобов'язання за яким є зменшеною за рішенням суду, що набрало законної сили або яке скасоване в судовому порядку.

У цій справі частина визначених податковими повідомленнями-рішеннями зобов'язань зі сплати штрафних (фінансових) санкцій з податку на прибуток підприємств, створених за участю іноземних інвесторів, набула статусу узгодженої: 1) на підставі пункту 5.2 статті 5 Закону України від 21 грудня 2000 року № 2181-III «Про порядок погашення зобов'язань платників податків перед бюджетами та державними цільовими фондами», зважаючи на неоскарження вказаної частини нарахувань у судовому порядку; 2) з дня набрання законної сили судовим рішенням у справі № 2а-11525/09/1570 згідно з підпунктом 5.2.4 пункту 5.2 статті 5 цього Закону.

Детальніше з текстом постанови КАС ВС від 05 листопада 2019 року у справі № 815/6989/15 можна ознайомитися за посиланням <https://reyestr.court.gov.ua/Review/85574820>

### 2.2. Про право на судове оскарження рішення контрольного органу вищого рівня щодо результатів розгляду повторної скарги

Позовні вимоги Товариства з обмеженою відповідальністю з іноземними інвестиціями «Проктер енд Гембл Менюфакчурінг Україна», правонаступником якого є Товариство з обмеженою відповідальністю з іноземними інвестиціями «Проктер енд Гембл Україна», були обґрунтовані тим, що рішення контрольного органу вищого рівня є актом індивідуальної дії, який впливає на права та обов'язки платника і підлягає судовому оскарженню.

Верховний Суд зацентрував, що на підставі положень пункту 56.10 статті 56 Податкового кодексу України (у редакції, чинній на час

виникнення спірних правовідносин) рішення контрольного органу, прийняте за розглядом скарги платника, є остаточним і не підлягає подальшому адміністративному оскарженню, але може бути оскаржене в судовому порядку.

Детальніше з текстом постанови КАС ВС від 21 січня 2020 року у справі № 2а/0470/9600/12 можна ознайомитися за посиланням <https://reyestr.court.gov.ua/Review/87297383>

## 2.3. Про право на судове оскарження бездіяльності контрольного органу

Підприємство з іноземними інвестиціями «Макдональдз Юкрейн Лтд» звернулося до суду з адміністративним позовом про визнання протиправною бездіяльності податкового органу щодо невчинення дій, направлених на повернення суми надміру сплачених грошових зобов'язань на підставі заяви платника; стягнення з Державного бюджету України на користь підприємства через Головне управління Державної казначейської служби України суму надміру сплачених грошових зобов'язань.

Верховний Суд зазначив, оскільки контрольний орган (попри дотримання платником вимог щодо повернення з бюджету надміру сплаченого податку на прибуток) не подав органу державної казначейської служби відповідний висновок, платник правомірно скористався своїм правом на судове оскарження бездіяльності шляхом звернення з позовом до суду.

Детальніше з текстом постанови КАС ВС від 23 квітня 2020 року у справі № 826/27824/15 можна ознайомитися за посиланням <https://reyestr.court.gov.ua/Review/88886207>

## 2.4. Про звільнення платника від відповідальності за несвоєчасну реєстрацію податкової накладної

Позовні вимоги Товариства з обмеженою відповідальністю з іноземною інвестицією «Проктер енд гембел Україна» були обґрунтовані безпідставністю застосування штрафних санкцій, оскільки несвоєчасно зареєстровані накладні не надаються отримувачу (покупцю). Платник зауважував, що за результатами постачання товарів / послуг отримувачу (покупцю), який не зареєстрований як платник податку, було складено накладні, які містили умовний індивідуальний податковий номер.

Правова позиція Верховного Суду визначає, що законодавець для цілей пункту 73 підрозділу 2 розділу XX «Перехідні положення» Податкового кодексу України закріпив відмінне від загального (пункт 56.18 статті 56 цього Кодексу) розуміння неузгодженого грошового зобов'язання. Грошове зобов'язання є неузгодженим протягом усієї процедури судового оскарження (без обмеження в суді якої інстанції знаходиться



спір), якщо грошове зобов'язання не сплачено станом на дату набрання чинності Законом України від 16 січня 2020 року № 466-IX «Про внесення змін до Податкового кодексу України щодо вдосконалення адміністрування податків, усунення технічних та логічних неузгодженостей у податковому законодавстві» (далі – Закон № 466-IX). Законодавець установив ретроспективну дію положень пункту 73 підрозділу 2 розділу XX «Перехідні положення» Податкового кодексу України в частині порядку застосування штрафів за порушення платниками податку на додану вартість порядку реєстрації накладної та/або розрахунку коригування до такої накладної в Єдиному реєстрі податкових накладних протягом строку, визначеного статтею 201 цього Кодексу, за визначеними таким пунктом операціями. Такі положення поширюють свою дію на всі штрафні санкції, нараховані платникам протягом періоду з 01 січня 2017 року до дати набрання чинності Законом № 466-IX, якщо відповідні податкові повідомлення-рішення перебувають у процедурі адміністративного або судового оскарження (без обмеження інстанційності судового розгляду) та грошові зобов'язання за ними не сплачено станом на дату набрання чинності цим Законом. На переконання суду касаційної інстанції, описаний підхід законодавця загалом відповідає принципам «доброго врядування» і «належної адміністрації» в контексті практики Європейського суду з прав людини.

Право на зменшення та перерахунок штрафних санкцій на підставі пункту 73 підрозділу 2 розділу XX «Перехідні положення» Податкового кодексу України належить лише податковому органу, для якого законом встановлено обов'язок скласти та направити нове податкове повідомлення-рішення. Суд у межах своєї компетенції може лише встановити правомірність / неправомірність донарахування відповідних штрафних санкцій та наявність / відсутність підстав для поширення наведеної ретроспективної правової норми на спірні правовідносини, але не може підміняти собою уповноважений орган та самостійно зменшувати суму донарахувань.

Детальніше з текстом постанови КАС ВС від 10 червня 2021 року у справі № 640/19407/19 можна ознайомитися за посиланням <https://reyestr.court.gov.ua/Review/97735446>

### 2.5. Про спосіб перевірки наявності неоприбутованих нафтопродуктів

Позовні вимоги Підприємства з іноземними інвестиціями «Амік Україна» були обґрунтовані тим, що під час проведення перевірки не було зроблено жодних замірів пального в резервуарах; не було зазначено, яким чином встановлено залишок пального в резервуарах; не було зафіксовано жодних фактів реалізації необлікованих товарів.

Верховний Суд розтлумачив, що зіставлення даних обліку звітів АЗС за формою N 16-НП та N 17-НП, даних РРО з фактичними вимірюваннями залишків пального в резервуарах (тобто визначення різниці між кількістю нафтопродуктів, які надійшли на АЗС, та кількістю реалізованих нафтопродуктів) є належним та правомірним способом перевірки наявності неоприбуткованих нафтопродуктів. Якщо різниця показників є меншою ніж кількість фактично наявного в резервуарах пального, то наявна реалізація товарів, не облікованих у встановленому порядку.

Порядок інвентаризації нафтопродуктів на підставі Інструкції про порядок приймання, зберігання відпуску та обліку нафти і нафтопродуктів на підприємствах і організаціях України, затвердженої наказом Міністерства палива та енергетики України, Міністерства економіки України, Міністерства транспорту та зв'язку України, Державного комітету України з питань технічного регулювання та споживчої політики від 20 травня 2008 року № 281/171/578/155, не підлягає застосуванню в межах спірних правовідносин. Такий порядок стосується проведення внутрішньої інвентаризації нафтопродуктів на підприємствах після призначення розпорядчим документом керівника підприємства інвентаризаційної комісії та встановлення термінів початку та завершення робіт з інвентаризації, але не містить жодних положень, які регулюють порядок проведення інвентаризації у випадку проведення фактичної перевірки контрольними органами.

Детальніше з текстом постанови КАС ВС від 08 грудня 2021 року у справі № 640/7415/19 можна ознайомитися за посиланням <https://reyestr.court.gov.ua/Review/101732639>

### 2.6. Про оцінку реальності господарських операцій

Дочірнє підприємство з іноземною інвестицією «Сантрейд» просило визнати протиправним та скасувати податкове повідомлення-рішення, яким було зменшено суму бюджетного відшкодування з податку на додану вартість, задекларовану на рахунок платника в банку, та застосовані штрафні (фінансові) санкції. На переконання податкового органу, складом податкового правопорушення стало формування показників податкової звітності щодо взаємовідносин платника з сімома контрагентами за нереальними господарськими операціями.

Ураховуючи встановлені фактичні обставини, Верховний Суд дійшов висновку про визнання господарських операцій підтвердженими, оскільки правові наслідки у вигляді виникнення в покупця права на формування відповідних сум податкових вигод виникають у разі наявності сукупності таких обставин та підстав: фактичного (реального) здійснення оподатковуваних операцій; документального підтвердження реального здійснення господарських операцій сукупністю юридично

значущих (дійсних) первинних та інших документів, які зазвичай супроводжують операції відповідного виду; наявності в сторін спеціальної податкової правосуб'єктності; наявності в покупця належним чином складеної та зареєстрованої накладної; наявності ділової мети, розумних економічних причин для здійснення господарської операції.

Норми податкового законодавства у взаємозв'язку з приписами законодавства з питань бухгалтерського обліку та звітності визначають окремі випадки, за яких неможливе формування податкових вигод: пов'язаність здійсненої операції (понесених витрат) з господарською діяльністю покупця (придбання товарів / послуг без мети їх використання у господарській діяльності); фіктивність операцій / нездійснення оподатковуваних операцій; видання податкової накладної особою, яка не є платником податку на додану вартість; відсутність у платника юридично значущих первинних документів.

З метою встановлення факту здійснення господарської операції, правомірності формування податкового кредиту з податку на додану вартість суди мають встановити зміст господарських операцій, договірні умови, фактичний порядок надання робіт / послуг, обсяги та зміст, мету придбання; оцінити докази кожний окремо та в сукупності, а також у сукупності з іншими доказами у справі, належним чином дослідити первинні бухгалтерські документи, складені щодо господарських операцій; з'ясувати, чи розкривають первинні документи зміст операцій.

Детальніше з текстом постанови КАС ВС від 23 вересня 2022 року у справі № 640/6932/21 можна ознайомитися за посиланням <https://reyestr.court.gov.ua/Review/106412861>

## 2.7. Про оподаткування операцій з постачання продукції за заниженою ставкою податку на додану вартість

Позовні вимоги Товариства з обмеженою відповідальністю з іноземною інвестицією «Проктер енд гембел Україна» були обґрунтовані тим, що платник має свідоцтво про державну реєстрацію медичного виробу та в період перевірки правомірно імпортував медичні вироби, застосовуючи занижену ставку податку на додану вартість у розмірі 7 відсотків.

Верховний Суд постановив, що законодавець пов'язує право на включення сум податкового кредиту саме зі створенням податкової накладної, тобто її реальним існуванням.

З 02 липня 2014 року медичними виробами, операції з постачання яких на митній території України та ввезення їх на митну територію України підлягають оприбуткуванню податком на додану вартість за ставкою 7 відсотків – вважаються вироби, що відповідають визначенню термінів «медичний виріб» згідно з підпунктом 9 пункту 2 Технічного

регламенту щодо медичних виробів, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 02 жовтня 2013 року № 753, а також засвідчені свідоцтвом / підтвердженням про державну реєстрацію медичного виробу.

Детальніше з текстом постанови КАС ВС від 06 грудня 2022 року у справі № 826/2831/15 можна ознайомитися за посиланням <https://reyestr.court.gov.ua/Review/107706359>

Огляд судової практики Касаційного адміністративного суду у складі Верховного Суду щодо захисту інвесторів у податкових спорах. Рішення, внесені до ЄДРСР, за період із 2019 року до травня 2024 року / Упоряд.: управління забезпечення роботи судової палати з розгляду справ щодо податків, зборів та інших обов'язкових платежів секретаріату Касаційного адміністративного суду; управління аналітичної та правової роботи Касаційного адміністративного суду департаменту аналітичної та правової роботи Апарату Верховного Суду / Відпов. за вип.: секретар судової палати з розгляду справ щодо податків, зборів та інших обов'язкових платежів канд. юрид. наук Р. Ф. Ханова; суддя Верховного Суду в Касаційному адміністративному суді доктор юрид. наук, доцент І. В. Дашутін; науковий консультант відділу забезпечення роботи секретаря та суддів судової палати управління забезпечення роботи судової палати з розгляду справ щодо податків, зборів та інших обов'язкових платежів секретаріату Касаційного адміністративного суду доктор юрид. наук А. А. Барікова. Київ, 2024. – 12 с.

**Застереження:** видання містить короткий огляд деяких судових рішень. У кожному з них викладено лише основний висновок щодо правового питання, яке виникло у справі. Для правильного розуміння висловленої в судовому рішенні правової позиції необхідно ознайомитися з його повним текстом, розміщеним у Єдиному державному реєстрі судових рішень.

Стежте за нами онлайн

 [fb.com/supremecourt.ua](https://fb.com/supremecourt.ua)

 [t.me/supremecourtua](https://t.me/supremecourtua)

 [@supremecourt\\_ua](https://wa.me/supremecourt_ua)

 [so.supreme.court.gov.ua](https://so.supreme.court.gov.ua)